

RATUSZOWY (1) *ai*

G sg m ratuszowého.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „ratusz” ‘urząd miejski’: [Z połowice ogrodów przedmiesckich et ex domunculis sub muro intra moenia et ex braseatoriis, ex hortis et pratis wybierają rajce czynsz na ratusz, którego summa z rejestru ratuszowego facit mc. 12 gr 8 den. *LustrSand*162.]

Wyrażenie: »ratuszowy trybunał«: Albo ná zamku w Lublinie Trybunał *Criminalium* záložýć, pod tąž *securitatem*, żeby íześć Affefforów wysyłáli z Ratuszowého Trybunału *SarnStat* 615.

Cf [RATUSKI], RATUSZNY

MP